

Syndroom van mentale Deterioratie door Intrusie van de menselijke Integriteit.

Correctie 2016

0I. Voorwoord

0II. Inleiding

0III. Trefwoorden en Definities

I. Hoofdstuk I. Intrusie: Beschrijving en Indeling ervan

II. Hoofdstuk II. Nadere Definitie van Intrusie en van de voornaamste betrokken

Syndromen van Mentale Deterioratie

III. Hoofdstuk III. Korte Historische Beschrijving

IV. Hoofdstuk IV. De Symptomatologie Fases van Ontwikkeling van het Syndroom.

Inhoud van dit Hoofdstuk IV:

0. De medewerking van Nuno – Begroeting van opa en kleinzoon

1. Beschrijving van het syndroom van de *mentale deterioratie* - de symptomatologie van *de secundaire fase van de intrusie, na de latentietijd.*

2. Algemene kenmerken: hevigheid van het syndroom en benoemd als afkomstig van de eigen persoonlijkheid

3. Beschrijving van de fases van de syndromen

3.1. De eerste fase van ontwikkeling van het syndroom van mentale deterioratie.

3.2. De tweede fase van de ontwikkeling van het syndroom van mentale deterioratie

3.3. De reacties van de niet begrijpende omgeving – Enkele opvallende en bijzondere kenmerken die het stellen van de diagnose vooralsnog toelaten

4. De specifieke gevolgen van de intrusies op het esoterische vlak voor slachtoffers en daders

1. De medewerking van Nuno – Begroeting van opa en kleinzoon

Opgetekend: 12.03.2008

AANHEF. Het Zij Zo zegt en U Zelf schrijft op. U zegt en Paracelsus spreekt, in overleg met U Zelf en met Vif Piscoul. Hij zegt: we geven nu terug het woord door aan **Nuno**, uw kleinzoon, die ondertussen werkt in zijn gebied van het astrale veld aan de uitroeiing van de sekten en groepen die zich bezig gehouden hebben met intrusies op het menselijke genoom. Hij zal u spreken over *de meest recente vormen van intrusies en hoe ze te detecteren en te voorkomen*. Hij zegt: dag opa! Allereerst mijn felicitaties voor de nieuwe vorm van

samenwerking met Vif Piscoul en met David en Geborah. Hij werd ervan op de hoogte gebracht dat je voortaan het voorrecht hebt om in overleg met Vif Piscoul zelf autonoom te beslissen wie je zult raadplegen en wie jou mag tegemoet treden met woord en beeld. Hij is ervan overtuigd dat je hem zelf zult aanzien als je kleinzoon en vertrouweling, zoals we dat al zolang van elkaar gewend zijn, zegt hij en hij herinnert zich de keren dat je hem geholpen hebt op aarde. Iets waarvoor hij je dankbaar blijft en dat hij niet zal vergeten te vermelden als je hier ook zult toekomen, ooit.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat je kleinzoon Nuno behoort tot die mensen die zich met al hun levenskracht hebben ingezet ter redding van anderen en die onder meer in het geval van sekten en sektarische bedoeningen goed werk heeft geleverd. (&) En Het Zij Zo!

1. Beschrijving van het syndroom - de symptomatologie van de secundaire fase van de intrusie (na latentietijd)

Opgeschreven 22.03.2008

(De eerste twee bladzijden van dit vervolg verdwenen spoorloos in het afhandelen van opslaan en opslaan als...)

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en U Zelf schrijft op. U zegt en Paracelsus spreekt, in overleg met Vif Piscoul en U Zelf. Hij zegt en hij geeft het woord aan Nuno die spreekt. Hij zegt: daar hebt u goed naar te raden, zegt hij: wat hier gebeurd is met het opslaan van uw tekst is een eerste kleine aanwijzing van wat nog frequent zal gebeuren, tot in het belachelijke toe, zegt hij. Dit hoeft u echter niet te verstoren. Wat gezegd is geworden is gezegd en we kunnen thans overgaan tot de orde van de dag. Hij zal u vandaag onderrichten over de *secundaire symptomatologie* van intrusies, d.w.z. de symptomen of liever de *enkele grote syndromen* die kunnen optreden van zodra de mens in kwestie gewaar wordt dat er een vreemde eend in de bijt zit en hij of zij geen enkele zeggingschap erover schijnt te kunnen uitoefenen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de secundaire symptomen, als syndromen genomen, steeds zullen *optreden* zonder *dat de mens die ze ondergaat de indruk heeft dat ze hem vreemd zijn of als vreemd op hem of haar gelegd geworden zijn*, maar integendeel *begint met de oorzaak in het eigenste psychische gebeuren te gaan zoeken* en dat dit een eerste moeilijkheid is die de persoon die gekwetst is geworden te overwinnen heeft, namelijk erkennen dat het om *ingebrachte materialen en gegevens* gaat. (&) En Het Zij Zo!

2. Algemene kenmerken: hevigheid ervan en benoemd als afkomstig van de eigen persoonlijkheid

We gaan verder. Het Zij Zo zegt en U Zelf schrijft op. U zegt en Paracelsus spreekt, in overleg met Vif Piscoul en met U Zelf. Hij zegt en Nuno neemt het woord over. Hij zegt: de secundaire symptomen zijn dus gekenmerkt door hun hevigheid en eigenheid aan de persoonlijkheid van de betrokken mens. Ze zijn hardnekkig, niet te bestrijden met de gewone, gewenste medicatie of therapie, ze zijn quasi niet te onderscheiden van andere, meer bekende symptomen van psychische en/of fysieke aard en ze zijn ook geen haar beter dan deze andere symptomen voor wat hun uitwerking en schadelijkheid betreft.

WETTIGNG. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de uitzonderlijke omstandigheden waarop de symptomen van intrusies optreden niet betekent echter dat ze als intrusies of als van intrusie afkomstig herkend kunnen worden, maar in het begin altijd als van de persoonlijkheid zelf afkomstig gedateerd worden. (&) En Het Zij Zo!

3. Beschrijving van de fases van de syndromen

Pasen 23.03.2008

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en U Zelf schrijft op. U zegt en Paracelsus spreekt, in overleg met U Zelf en met Vif Piscoul. Hij zegt en Nuno neemt nu het woord over. Hij zegt: *de syndromen waarover sprake hierboven kunnen als volgt samengevat worden:*

3.1. *De eerste fase van ontwikkeling van het syndroom van mentale deterioratie.*

Zoals gezegd werd in de titel, gaat het om *mentale deterioratie onder de vorm van afwijkende ideeën* over zichzelf, over de wereld, over de toekomst en over wat in het verleden heeft plaats gehad, als belangrijke levensfeiten van zichzelf genomen dan. Het gaat niet om een vorm van dementie, maar van aangepaste vormen van de paradigma's over alles en nog wat. Vrucht en gevolg dus van de integratie van de intrusie met de (vooraf) bestaande paradigma's van het individu. We geven een voorbeeld. Stel, men heeft een gezond denkende mens met een gezonde religieuze inborst en praktijk. Niets bijzonders, niets spectaculairs dus. Dan komt de intrusie op haar/hem af. Nog niets bijzonders dus. Dan, in de *latentietijd*, geschieden allerlei kleine dingen die de aandacht van deze mens specifiek gaan richten op bvb. vreemde wezens, vreemde gebeurtenissen, belangrijke data uit de geschiedenis die er mee in verband gebracht worden, vreemde religieuze belevingen en gewaarwordingen, enz. Dikwijls is dit vermengd met, komt het voor wanneer er iets of wat turbulentie in het leven van die mens is of als de levensomstandigheden het zo schikken dat hij/zij zich danig moet weren om rechttop te blijven staan. Nog altijd wel een gewoon leven dus. Komt dan de *derde fase*. Ter gelegenheid van nog een keer een dergelijk levensfeit treedt er een acute verandering in: ofwel heeft men voorspellende dromen, ofwel wordt men 's nachts in bed vastgehouden aan de plaats waar men ligt, ofwel ontmoet men 'verlichte geesten', leden van 'verlichte groepen', goeroe-achtige toestanden dus. Dan komen er ook informaties bij over specifieke thema's over gezondheid: bijzondere levenswijzen, diëten, vasten of integendeel, een neiging tot gebruiken van alcohol of drugs zelfs. Dit alles 'past' nog steeds in de bestaande persoonlijkheid, is er alleen een soort 'uitwerking van', intensifiërend als men wil. Dan volgen dikwijls bepaalde, heel toevallige, maar niet als toevallig beleefde ontmoetingen met vijandige mensen, gevolgd door oproepen van vrienden om van levensstijl te veranderen, van gezondheidsfreaks om een of andere levenswijze uit te proberen. Alles is mogelijk als het maar 'verandert', 'vernieuwt', 'verlicht', 'verbetert' enz. Enz. Dan is er ook de confrontatie met het paranormale bewustzijn. Men gaat actief op zoek naar dergelijke ontmoetingen en/of ervaringen. Men wordt er a.h.w. door aangezogen. Men krijgt een afkeer van de omgeving, men voelt zich eenzaam, een vreemde in eigen land of eigen straat. Men keert naar binnen, hierin aangemoedigd door allerlei opvoedkundige raad en aanraders.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze beschrijving in zoverre klopt dat ze een doorsnee aangeeft van een van binnenuit komende, geleidelijk aan groeiende verandering die de mens in kwestie aan het doormaken is en dat dit nog niet direct een aanwijzing of toewijzing van een intrusie aangeeft. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en U Zelf schrijft op. U zegt en Paracelsus spreekt, in overleg met U Zelf en Vif Piscoul. Hij zegt en Nuno neemt over. Hij zegt: opa, maak je niet ongerust over wat ik zeg of wat ik beweer. Je krijgt later alle gelegenheid van de wereld om die zaken uit te testen en te verfijnen. Hier gaat het om de grote lijnen en niets meer. Ik ga dus verder. Het Zij Zo zegt en U Zelf schrijft op: dit is inderdaad de wijze waarop Nuno u van antwoord dient en bijgevolg kunt u hem onder voorwaarde geloven om later al deze gegevens uit te testen op de werkelijkheid van de mensen die u raadplegen of die u te onderzoeken hebt.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er nog aan toe te voegen dat u resoluut de teksten kunt opschrijven om ze later aan de werkelijkheid te kunnen toetsen. (&) En Het Zij Zo!

3.2. De tweede fase van de ontwikkeling van het syndroom van mentale deterioratie

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en U Zelf schrijft op. U zegt en Paracelsus spreekt, in overleg met U Zelf en Vif Piscoul. Hij zegt en Nuno spreekt: *de tweede of volgende fase van de deterioratie* (binnen het kader van de syndromen dus) is veel ingewikkelder en het wordt voor de mens in kwestie nu echt moeilijk. Als de eerste beginnende symptomatologie nog herkend kan worden, wordt het nu meer en meer een zeer eigen, onmededeelbaar kluwen van ervaringen op paranormaal gebied of op pseudo-religieus gebied of op gebied van politieke en economische ideeën. Men wordt werkelijk een éénling binnen zijn leefgroep, al ontmoet men geregeld ‘gelijkgestemden’ hier en daar. Men heeft echter niet direct neiging om een groep te vormen. Het tegenovergestelde gebeurt eerder: men kan de onverklaarbare en onverklaarde gegevens over zichzelf (in dromen, paranormale ervaringen, lichamelijke bizarre toestanden, obsessieve trekken van eten, drinken, druggebruik, seksuele activiteit, fantasieën en noem maar op) niet plaatsen en kan er nauwelijks mee weg bij iemand. Gewoonlijk ook niet bij de klassieke hulpverlener. De zogenaamde ‘alternatieve’ hulpverlener zal het syndroom nog eerder versterken door er een echo van ‘op gang zijnde transformatie’ aan te hechten. Transformatie die echter niet vordert en die eerder de mens achterlaat in toenemende innerlijke ellende en nood. Vooral als men niet er toe komt exact begrepen te worden en als er niemand is die het intrinsieke ‘vreemde’ van de op gang zijnde toestand beschrijft en duidt, dan is de verlatenheid van de mens groot en wordt steeds groter. Er treden ook meer en meer bizarre, hardnekkige en hinderlijke lichamelijke, fysieke tekens op: storende geluiden in de oren, allergische reacties, pijnen in de gewrichten, spieren en pezen, veranderingen in de eetgewoonten (anorexia –like) in de fysieke bekwaamheid (vermoeibaarheid en chronische vermoeidheid zijn frequent), in de seksuele functies: oneigenlijke seksuele verlangens, frustrerende interacties, verliefdheden die onbegrepen aankomen en weer wegebben enz. Men wordt ook meermaals geconfronteerd met oneigenlijke verlangens naar seks met dieren, met vreemde wezens (aliëns), met sadomasochistische en fetisjistische rituelen en inslag, met homoseksuele inslag (zonder als

homofiel of lesbisch bekend te zijn aan zichzelf), met gruwelijke beelden op de achtergrond enz., enz. Dit alles brengt de mens in kwestie danig in de war, het vereenzaamt hem of haar nog meer en doet hem wanhopen aan zichzelf. Komt daar nog bovenop dat velen, zo niet allen geconfronteerd worden in de levensomstandigheden en gebeurtenissen met voorvallen die regelrecht als ‘grensoverschrijdend’ mogen benoemd worden: ongemeen ernstige aanrandingen, incestueuze benaderingen, zichzelf laten gaan in voor zichzelf beschamende en ongehoorde activiteiten enz. De gehele psychopathologie kan er aan te pas komen en dikwijls wordt dit ook aanleiding tot gerechtelijke stappen pro en contra deze mens. Tot het zelfs tot psychische ontregeling komt en men in een regelrechte psychotische verwarring terecht komt, zonder dat het echter tot klassieke vormen van de klassieke psychosen leidt, maar tot mengvormen of afgeleide vormen die eigen zijn aan misbruik van drugs en alcohol. Die laatste, de niet zo specifieke vormen van de psychosen die hier voorkomen, zijn een bijkomende aanleiding tot verder onderzoek, zullen we later zien.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de geleidelijke verergering van de isolatie en van de afwijkende gedragsuitingen hier specifiek staat voor de intrusiemogelijkheid en nader onderzoek in die richting wettigt. (&) En Het Zij Zo!

3.3. De reacties van de niet begrijpende omgeving – Enkele opvallende en bijzondere kenmerken die het stellen van de diagnose vooralsnog toelaten

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en U Zelf schrijft op. U zegt en Paracelsus spreekt, in overleg met U Zelf en met Vif Piscoul. Hij zegt en Nuno neemt het woord. Hij zegt: keren we ons nu even naar de omgeving dan treft het ons meermaals dat de omgeving al evenmin begrijpt wat er voorvalt of wat er gaande is met hun familielid of vriendin of kennis en dat ze natuurlijk begint bij het begin van elke uitleg hierover. Geen enkele courante uitleg of verklaring is hier geldig echter of afdoende. Het gebeuren ontgaat iedereen, goedwillig als ze zijn of onbegrijpelijk irritant als ze soms overkomen voor de betrokkenen... Komt daar nog bij dat de betrokken personen, bij hun zoeken naar verklaringen, steeds verder en verder in het verleden moeten gaan graven en daar ook al sporen ontdekken van wat ze actueel zo intens beleven. Dit brengt nog meer verwarring bij. Want “als ik als kind al zo was en al zo en zo behandeld ben geworden door mijn ouders of omgeving, dan is het toch maar logisch dat ik nu zo geworden ben”. De schuld van alles gaat dan extreem doorwegen op de betrokken personen en velen komen tot zelfdoding of zelfverminking. Samengevat en dit wordt duidelijk van uit ons verhaal: er is niets dat welzijnswerkers er zou toe moeten leiden om dit syndroom als apart of ongewoon of als nog onbekend te beschouwen ware het niet van een paar *opvallende bijzonderheden*, want alle ingrediënten zijn elk voor zich aan hen maar al te bekend en kunnen zelfs geplaatst worden in één geheel van een syndroom. Opvallend en het bijzondere ervan is echter wel *de ernst en de onbehandelbaarheid van de symptomen*, door klassieke evenmin als door alternatieve geneeswijzen en iets, hoe eigenaardig ook en hoe bizar ook tussen al die barre toestanden, iets steekt er bovenuit: de *eigenlijke persoonlijkheid*, de *innerlijke kern van de mens zelf* is **niet aangetast** door psychose, of door echte mentale deterioratie, dementie of organische hersenaandoening, door neurose of karakterstoornis of door gelijk welke persoonlijkheidsstoornis of borderline - pathologie... Achter al deze symptomen schuilt en spreekt en vertolkt een *normale persoonlijkheid* zijn of haar lijden! Maar wordt niet begrepen of herkend hierin.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat achter al de aanwezige, opvallende symptomen en syndromen een mens schuilt die opvallend intelligent soms en wakker gebleven is en hardnekkig om herkenning en waardering vraagt en blijft vragen. (&) En Het Zij Zo!

4. De specifieke gevolgen van de intrusies op het esoterische vlak voor slachtoffers en daders

Opgetekend: 25.03.2008

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en U Zelf schrijft op. U zegt en Paracelsus spreekt, in overleg met U Zelf en Vif Piscoul. Hij zegt en Nuno spreekt. Hij zegt: we vervolgen onze uitleg over de *mentale deterioratie door intrusies* met de bespreking van de *specifieke gevolgen van intrusies op esoterisch gebied*, d.w.z. intrusies die veroorzaakt zijn door misbruik of onterecht gebruik van de wetten van de esoterie, ten einde macht en krachten te verwerven en te kunnen aanwenden ten behoeve van zichzelf, van een groepering, een partij, een staat, een ideologie enz. Daarbij moet al vooraf gezegd worden dat degenen die de inbreuken plegen evenzeer als de slachtoffers getroffen zullen worden, maar later in de tijd, bij het omkeren van het proces en dat zij, daders en slachtoffers, onlosmakelijk verenigd blijven in het regeneratieproces en genezingsproces. Wat uitlegt waarom sommige delen of onderdelen van het helingsproces zolang op zich hebben liggen wachten of nog liggen te wachten.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de healing van de esoterische misbruiken zowel daders als slachtoffers betreft, maar dat de slachtoffers vanzelfsprekend door hun vrije wil er toe gebracht worden veel eerder en veel directer hulp te zoeken en te vinden dan hun overweldigers. (&) En Het Zij Zo!